

A szülészeti protokollok - a szakma szabályai szerint...

Nincs még egy szakma, aminek ennyiféle betartható és megkerülhető szabálya lenne, mint a szülészet. Ezt a következtetés vontam le mostanában országjáró szülészeti riport-túránk vége felé. Mondjuk, lehet, hogy ha bányákat vagy vágóhidakat látogatnánk, ugyanezt tapasztalnánk, de nekünk a szülészet jutott.

Talán észrevettétek már, a Kismamában bemutatjuk az ország összes szülészetét, ehhez bizony el kell mennünk Nyíregyházától Mohácsig minden intézménybe, sokszor több száz kilométert utazva. Néha megpróbálunk egy napra szervezni két interjút is, ha két kórház egymáshoz közel elérhető. Ilyenkor ugyanazokat a kérdéseket néhány óra különbséggel teszi fel az újságíró a két intézmény osztályvezető főorvosának. Megegyezik, hogy az az érzésünk támad, nem csak harminc kilométer, de több országhatár, vagy több évtizednyi eltérés van a szülészetek között.

X. főorvos büszke rá, hogy náluk alig van gátmetszés, minden munkatársa, szülésznők, orvosok értenek a gátvédelemhez, "csak időt kell adni, és kigördül a fej". Y. főorvos két óra múlva elmondja, hogy első szülőknél semmiképpen nem tekinthetnek el a gátmetszéstől, a másodszor szülőknél is alig van erre példa, mert nem térhetnek el a szakma szabályaitól. X. főorvos elmondja, hogy ritkán tudnak EDA-t alkalmazni, mert a szakma szabályai szerint ahhoz képzett aneszteziológus ellenőrzése szükséges, és az általában nincs kéznél, többnyire más osztályon segíti a műtétet. Y. főorvos két óra múlva elmondja, hogy náluk bárki szülhet EDA-val, mert ő megtanította az összes szülész kollegát, értenek hozzá, miért ne?

Z. főorvos ezelőtt néhány hónappal elmondta, hogy náluk a császármetszések túlnyomó része is altatásban történik, mert a spinális érzéstelenítéshez sincs szakemberük (???), de miért is kellene azt erőltetni, legalább jól alszanak a kismamák "ugye anyuka?". Ebben az intézményben közel 50% a császár!

X. főorvos szerint remek dolog a szülősámla, be is mutatja, hogy "lapít" az anya lába előtt térdelve az orvos vagy a baba, miközben az apa hátulról öleli a szülő nőt. Y. főorvos két óra múlva elmondja, hogy nekik is volt "csikójuk", de kihajították, mert senki nem akart rajta szülni, különben is a szakma szabálya szerint a gátmetszés, a betapintás nem maradhat el, és azt így nem lehet...

W. gyermekgyógyász szerint az újszülöttnek elég az anyja teje születése pillanatától, csak segíteni kell az anyát, hogy jól szoptasson meg, hogy eleget. U. gyermekgyógyász szerint a szakma szabályai a gyerek szoros ellenőrzését követelik meg, tehát a babákat szülés után inkubátorba teszik, éjszaka is a csecsemős nővérek felelős megfigyelése alatt kell állniuk, így az este született babát legközelebb másnap látja az anyja. Viszont addig is meg kell etetni. Minden babát. Tápszerrel.

R. főorvos szerint képtelen ötlet császár után a babát az édesapa kezébe adni, a szakma szabályai szerint nem is tehetnék, hiszen a kórházban az övék minden felelősség, és mi lesz, ha az apa elejti!? S. főorvos szerint a baba legjobb helye ilyenkor az apa meztelen mellkasán van, és amint az anyát rendbe tették, a legjobb, ha mindhárman együtt vannak, a személyzet dolga, hogy figyelje, mit szeretnének, és segítse a szoptatást.

Amúgy (szinte) minden kórházban kedvesen fogadnak minket. Sok helyen olyan segítőkészek, hogy kopogás nélkül rontanak be a gyermekágyas kórtermekbe, hogy megnézzék, van-e olyan anyuka, akit lehet fotózni...

Szinte mindenhol bemehetünk a csecsemőosztályra és a szülőszobába, köpenyben és védőpapucsban.

Aztán van ahol köpeny se kell, se védőpapucs, se kézmosás. Pedig influenzajárvány, látogatási tilalom van.

Mi meg meglepetten állunk, mert azt hittük, hogy a szakma szabályai szerint...

(A megkülönböztetésre felhasznált betűknek nincs köztük az orvosok valódi monogramjához, ezeket véletlenszerűen használtam.)

Sződy Judit többi írása a babaszobán